

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.046/2013/6.szám

A Kúria a Trinn Ügyvédi Iroda által képviselt (...) felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2012. szeptember 20. napján kelt 5.K.27.122/2012/5. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Szolnoki Törvényszék 5.K.27.122/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- (húszezer) forint felülvizsgálati költséget.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg felhívásra az államnak 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a tulajdonosa a korábban a Magyar Állam tulajdonában volt (...) (...) hrsz-ú 20 ha 62 m2 területű kivett major megjelölésű ingatlannak. Az ingatlanra állattartó telepek korszerűsítése címén a felperes támogatási kérelmet nyújtott be. A 2008-ban benyújtott kérelem alapján a felperesnek a korszerűsítési beruházást két éven belül kellett volna megvalósítani. A beruházásokat a felperes megkezdte és azokra kétszer, összesen több mint 100 millió forint támogatást felvett. A beruházás a meghatározott határidőben nem valósult meg, melynek okát a felperes belvíz jelentkezésében jelölte meg. Erre hivatkozva 2011. április 14-én kérte a megvalósítási határidő módosítását, és elháríthatatlan külső körülmény bekövetkezésének megállapítását. Az utóbbi okra vonatkozó kérelmét az alperes szerve végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította, a határidő módosítása iránti kérelmet - erre tekintettel - határozatával utasította el. Az első esetben elkésztettségre, a második kérelem kapcsán a teljesítés feltételének erre, azaz az elháríthatatlan külső ok fennálltának

hiányára hivatkozott. Az alperes ezt a döntést a 138/1501/178/25/2009. számú 2011. november 14-én kelt határozatával helybenhagyta. Határozatában az elháríthatatlan külső ok (vis maior) esetén alkalmazandó egyes szabályokról, valamint egyes agrár tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló 44/2007. (VI.8.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. §-ának (3) bekezdésére, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételeének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 12. §-ának (4) és (5) bekezdésére és a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint a halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: MVH eljárási törvény) 38. §-a (6) és 56. §-a (2) bekezdésére hivatkozott.

Ez ellen a határozat ellen a felperes keresetet nyújtott be, kérve annak hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését. A törvényszék a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes igényének érvényesítésével kétsésembe esett. Olyan határidőt mulasztott, mely határidő a vonatkozó szabályok szerint jogvesztő. Az elháríthatatlan körülmény bekövetkeztét maga a felperes jelölte meg 2010. május 1-jében, így a számára a vis maior bejelentésére nyitva álló határidőn túl adta be kérelmét, ezért jogszerű volt annak elutasítása.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes elsőfokú szervének új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy nyilatkozata szerint a belvíz, ami 2010. május 1-jétől volt, csak 2011. február végétől számított elháríthatatlannak, ezért nem esett ki a határidőből, kérelmét ennél fogva kedvezően kellett volna elbírálni. Számos egyéb kifogást is előadott felülvizsgálati kérelmében, melyben az illeték összegét is sérelmezte. Jogszabálysértésként az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését, 28. cikkét, a Ket. 50. §-át és 51. §-ának (1) bekezdését, a Pp. 219. § (2) és 330. § (2) bekezdését, a Vhr. 12. §-a (4) és (5) bekezdését és a R. (2) §-át jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának az ügyben arról kellett döntést hozni, hogy elkésztett-e a felperes vis maior bejelentése, és hogy elkésztett bejelentés esetében is igénybe vehető-e mezőgazdasági támogatás.

Az ügyben az alábbi jogszabályokat kellett alkalmazni. Az R. 2. §-

a bekezdése az elháríthatatlan külső ok fogalmát adja meg, a 4. § (3) bekezdésének a) pontja egyebek mellett előírja, hogy a bejelentést a vis maior esemény bekövetkezésétől számított 15 napon belül, de legkésőbb a vis maior bekövetkezésétől számított 6 hónapon belül kell benyújtani. A Vhr. 12. §-ának (4) bekezdése arról tartalmaz rendelkezést, hogy a vis maior esemény igazolásával egyidejűleg előterjesztett, arra irányuló kifejezett kérelem esetén az MVH az e rendeletben foglalt megvalósítási határidőt egy alkalommal legfeljebb egy évvel meghosszabbíthatja.

A törvényszék helyes döntést hozott, amikor a keresetet elutasította. Nem vitás, hogy a felperesi ingatlanon 2010. május 1-jétől belvíz volt, ezt maga a felperes állította. Az iratokból az is megállapítható volt, hogy a bejelentést erről a felperes 2011. április 14-én tette. Helytállóan utalt a törvényszék arra, hogy amennyiben a felperes által hivatkozott 2011. február végi belvízhelyzetet veszi az alperes a vis maior kezdő időpontjának, a bejelentéssel a felperes akkor is késedelembe esett. A bejelentési határidőt ugyanakkor a vis maior esemény bekövetkezésétől kell számítani, hiszen a természeti esemény is a bekövetkezés időpontjától akadályozza a felperest a beruházás megvalósításában. Tekintettel arra, hogy a felperes személyét magát a vis maior esemény nem akadályozta a bejelentésben, az idézett jogszabály szerinti 6 hónapos objektív határidő alkalmazásának sem volt az ügyben helye. Minthogy alappal utasította el az alperes a vis maior kérelmet, a megvalósítási határidő meghosszabbítására nem volt lehetőség. Helyesen utalt a bíróság arra is, hogy az ügyben méltányosság gyakorlásának sem volt jogszabályi engedély hiányában helye.

Ezért a Kúria az ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségének megfizetésére.

Az illetékekkel kapcsolatos rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényen alapszik.

Budapest, 2014. január 14.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Szecskó József s.k. bíró